

این کارشناس ارز، ادامه داد: «این اشتباهی است که بانک مرکزی در این سال‌ها مرتکب شده و اجازه نداده تا صادرکنندگان با فراغ بال منابع موجود مانند صادرات محصولات نفتی و غیرنفتی و پتروشیمی، همچنین سایر محصولات سنتی مانند محصولات کشاورزی را صادر کنند و انگیزه آنها را در این حوزه سرکوب کرده است و ناآگاهانه منجر به تضعیف منابع ارزی بانک مرکزی شده است. زمانی که خزانه ارزی ما خالی باشد طبیعی است که حتی واردات دارو و تجهیزات پزشکی و کالاهای اساسی نیز با مشکلات بزرگی مواجه خواهند شد.»

عباسی همچنین در پاسخ به این پرسش که صرافی‌هایی وجود دارند که به بانک مرکزی و وزارت نفت، اسناد جعلی داده‌اند، چه کسانی در این میان مقصر هستند؟ عنوان کرد: «متأسفانه بانک مرکزی با ایجاد صف‌های طولانی در فرآیند تخصیص ارز و همچنین تامین ارز، باعث شده تا یک فاصله زمانی طولانی بین ارزهای تامین‌شده خارجی و ارزهای تخصیص‌شده ایجاد شده و این باگ زمانی که بین نظام تامین و نظام تخصیص وجود دارد، باعث شده تا فرصت بهینه و فوری منابع ارزی به نظام تقاضا از بین برود. این زمان طولانی باعث شده برخی از صرافی‌ها به دلیل انتظارات تورمی که در اقتصاد ما وجود دارد، از عرضه فوری ارز به داخل کشور خودداری کنند. اگر صرافی‌های مقیم در کشورهای پیرامونی ایران، در یک نظام رگلاتوری دقیق، چابک، سریع و فوری، ظرف دو تا سه روز موظف به تخصیص ارزها می‌شدند با تلنباری از بدهی‌های معوقه و تعهدات ایفاننشده مواجه نبودیم.»

او افزود: «زمانی که یک صرافی، یک میلیون دلار تعهد انجام‌ن داده دارد اما به او اجازه می‌دهیم تا تعهدات آن به صدمیلیون دلار افزایش پیدا کند، طبیعی است که وسوسه عدم انجام تعهدات به سراغ آن و دیگر صرافی‌ها بیاید و تصور می‌کنند می‌توانند فراتر از تعهدات‌شان به بانک مرکزی و جرایم و هزینه‌های جبران از خوانی که برای صرافی‌هایی که برای دور زدن تحریم‌ها ایجاد شده، نهایت سوءاستفاده را بکنند. بانک مرکزی باید تعهد صرافی‌ها را مانند یک چک نقد و به صورت آنی و فوری بداند اما اینگونه نیست و اجازه می‌دهد در این نظام کند و بوروکراسی ناکارآمد، تعهدات بزرگ نزد صرافی‌ها باقی بماند و این شرایط فعلی را به خصوص بعد از فعال شدن مکانیسم ماشه به وجود آورده است. ما با شرایط پیچیده‌ای روبه‌رو هستیم؛ در واقع تحریم‌ها با سرعت بسیار بیشتری در حال افزایش است و نظام کند بوروکراسی ما در حال حاضر چابکی لازم برای مدیریت عملیات ارزی را ندارد و این مسئولیت متوجه بانک مرکزی است و نه صرافی‌ها و تراستی‌ها.»

عباسی همچنین در مورد کارت‌های یکبار مصرف بازرگانی که مورد سوءاستفاده قرار گرفته‌اند، گفت: «کارت‌های یکبار مصرف مانند یک زخم کهنه، در سی سال گذشته موجب فرارهای مالیاتی گسترده و اختلال بزرگ در نظام تجارت خارجی کشور و سوءاستفاده‌های فراوان شده است و مانند یک معضل لاینحل باقی مانده و برخی از نهادها و ارگان‌ها، چه در بخش خصوصی و چه در بخش دولتی، ذینفع کارت‌های یکبار مصرف هستند و هیچ‌گاه یک کانون تصمیم‌گیری مهم در حد سران سه قوه با این معضل مواجه نشده تا آن را حل کند. تا زمانی که بخواییم با سیستم‌های دستوری مثل پیمانگذاری صادراتی یا تعیین الزام فروش ارز در تالار مشخص، آن هم با ۳۰ درصد قیمت بازار، کار را پیش ببریم، در حقیقت نظام عرضه و تقاضا را دچار چالش می‌کنیم.»

او عنوان کرد: «وقتی به نظام بازار آزاد اعتماد نمی‌کنیم، طبیعی است که انواع مسیرهای سوءاستفاده در اقتصاد ملی ما ایجاد می‌شود و کارت‌های یکبار مصرف یک معضل بزرگ باقی خواهد ماند. صادرکنندگان قدیمی و معتبر کشور ترجیح می‌دهند با کارت بازرگانی متعلق به خودشان کالا را صادر کنند و ارز را در اختیار واردکننده بگذارند اما با سیستمی که بانک مرکزی ایجاد کرده که صادرکننده در آن تنبیه می‌شود، آنها نیز ترجیح می‌دهند با کارت‌های اجاره‌ای صادرات را انجام دهند تا تعهدی به خاطر ریسک‌های تحریمی مانند بلوکه شدن ارزهای آنها در بانک‌های خارجی نداشته باشند و همچنین مجبور به نهادهای نظارتی و سیستم‌های دولتی مانند بانک مرکزی نشوند تا کارت بازرگانی اصلی آنها باطل نشود و روند صادرات‌شان متوقف نشود.»

عباسی گفت: «در واقع بانک مرکزی با یک سیاست اشتباه، تجارت کشور را از یک فضای شفاف به فضای خاکستری و سیاه هدایت کرده اما توقع دارد ارز حاصل از صادرات به کشور برگردد. با ادامه این مسیر باز هم استفاده از کارت‌های یکبار مصرف ادامه پیدا خواهد کرد. در این میان تنها یک پروپاگاندای رسانه‌ای ایجاد می‌شود و سریع فروکش خواهد کرد اما روند صادرات کشور به جای جریان رسمی به جریان غیررسمی هدایت شده که مسئولیت آن مستقیماً متوجه وزارت صمت و بانک مرکزی است چون پلتفرمی که برای مدیریت صادرات کشور، ناکارآمد و معیوب و مسموم است و تا زمانی که این روند ادامه پیدا کند، مدیریت منابع ارزی غیرممکن است.»


رضا رئیسی

روزنامه‌نگار و تحلیلگر سیاسی

قیمت دلار طی چند هفته گذشته بی‌محبا و بدون هیچ وقفه‌ای در حال قلّه‌زنی و رکوردشکنی مداوم و مستمر است و برخلاف چند وهله گذشته که شاهد نوسانات این چنینی ارزی بودیم، گویا هیچ نشانه و آمار و پالسی برای توقف و تخفیف و حتی تثبیت در این مسیر، قابل رصد و نشانه‌گذاری نیست. نکته ترسناک‌تر در این مسیر قهقریایی آن است که از چند ماه پیش قیمت ارزاق و کالاهای اساسی و مواد خوراکی نیز با تورم افسارگسیخته همراه بوده و رکود تومی بی‌سابقه‌ای را در حوزه معیشت عمومی رقم زده است. نکته سوال‌برانگیز و عجیب در این میان آن است که همین تیم مدیریتی در بانک مرکزی در دو دوره قبلی افزایش قیمت دلار در دولت‌های سیزدهم و چهاردهم توانست بر این روند افسارگسیخته، لگام بزند و حتی در ایام جنگ مستقیم و نبرد نظامی نیز، شاهد این حد از تشویش اذهان عمومی و ارسال پالس رهاشدگی در بازار ارزی نبودیم، البته که مهمترین فاکتور در کنترل قیمت ارز به ساماندهی موازنه‌ها و معادلات در عرصه سیاست خارجی باز می‌گردد و به عنوان نمونه در سال گذشته که دلار قیمت بالای صد هزار تومان را با تهدیدات ترامپ، تیک زد، جوروانی آغاز مذاکرات قیمت را تا حدود زیادی تعدیل کرد، اما از یاد نبریم که در دولت سیزدهم، و در برهه‌ای که دلار تا ۷۰ هزار تومان نیز پیش رفت، با اعمال برخی سیاست‌های ارزی، بانک مرکزی توانست یک ریزش قابل قبول ارزی را رقم بزند و اینگونه نیست که افزایش قیمت دلار آن‌هم با این شرایط عجیب و غریب، تک‌تابعی و تک‌متغیری باشد و در داخل نتوان جلوی آن را گرفت یا به نحوی از انحاء بدان لگام زد، ولی گویا در این برهه، نوعی یله‌گی و رهاشدگی به اذهان عمومی متبادر می‌شود که گویی دغدغه و نشانه‌و عزم و اراده‌ای برای کنترل این وضعیت افسارگسیخته وجود ندارد که البته نمی‌تواند درست و منطقی و قابل پذیرش باشد و باید کمی عمیق‌تر به زوایای پیدا و پنهان این ماجرا نگریست و به ظواهر موجود اکتفا نکرد و بارصد پشت پرده‌های قابل لمس و در دسترس، نشانه‌ها را مورد مافه و بررسی قرار داد. به‌خصوص که در حوزه اقتصاد همه‌فعل و انفعالات قابل سنجش و اندازه‌گیری است و تابع قاعده و قواعد سنجش‌پذیر.

▼ به نام مردم، به کام رانتی‌ها

از همان بدوورود شاخصی باعنوان ارز تر جیحی به اقتصاد ایران، بحث ایجادرانت برای عده‌ای از واردکنندگان داغ و جنجالی شد، اما دولتمردان، با توجه به نوسانات و افزایش قیمت ارز و نقش دولت در کنترل بازار و حفظ معیشت حداقلی و حراست از سفره‌های مردم، بهره‌گیری از اهرم ارز تر جیحی را ضروری و گریزناپذیر می‌دانستند، در سال ۱۴۰۱ که حذف ارز تر جیحی در دستور کار دولت با عنوان جراحی اقتصادی قرار گرفت، به‌رغم پیش‌بینی مدافعان طرح، شاهد بروز تورم بی‌سابقه و رکوردشکنی در این زمینه بودیم و بعدتر با افزایش قیمت دلار دوباره ارز تر جیحی این بار نه‌با عنوان ارز جهانبگیری در دستور کار قرار گرفت، اما نکته عجیب و قابل تأمل آن بوده که در حوزه کالاهای اساسی و اقلام خوراکی سفره معیشتی مردم به‌رغم این اعطای امتیاز ارز تر جیحی، قیمت کالاهای به دست مردم، حتی فراتر از محاسبه با ارز آزاد می‌رسید و در طول چند ماه اخیر با مزمه حذف مجدد ارز تر جیحی و اعمال آن در چند حوزه، شاهد افزایش قیمت سرسام‌آور کالاهای معیشتی مردم بودیم. نکته عجیب و قابل توجه در این میانه چیست؟ واردکنندگان بر خودر از ارز تر جیحی که دلار را بسیار پایین‌تر از قیمت بازار دریافت می‌کردند، هنوز فارغ از عرضه کالای خود در بازار، سود کلانی به جیب می‌زدند، در یک فرآیند دو سر برد، به هنگام عرضه کالا به بازار نیز، قیمت‌ها را بسیار فراتر از محاسبه با ارز تر جیحی قیمت‌گذاری کرده و همسو با افزایش قیمت ارز در بازار آزاد، کالا را به قیمت روز به فروش می‌رساندند. بدین نحو منابع ارزی در مضیقه و فشار به نام مردم اما به کام مافیای واردات به تاراج می‌رفت. واردکنندگان که مزه این سود سرشار را زیر زبان خود حس کرده بودند، برای مقابله با طرح حذف ارز تر جیحی و قطع یخ خود از رانت دلربای موجود، بیکار ننشسته و طی چند مدت اخیر با عدم ترخیص کالاهای خود از گمرکات و عدم ارائه مواد اولیه به واحدهای تولیدی، با کمبود عرضه در بازار کالاهای پرتقاضا، فشار دو چندانی به دولت وارد کرده‌اند، تا آنان را مجبور به احیا و حفظ و تداوم رانت ارز تر جیحی کنند و از طرف دیگر آنان با افزایش قیمت ارز در بازار، به ضریب سود خود در صورت حذف ارز تر جیحی افزودند.

در این میان دولت در بخش نظارتی نتوانسته است این صحنه‌آرایی و قیمت‌سازی

نگاه تحلیلگر

مثلث برمودای ارزی در قلب دولت

واردکنندگان را خنثی کند و از طرف دیگر با تعطل و ضعف در روند ترخیص کالا و اختصاص ارز، در زمین محترکان بازی کرده و دست تولیدکنندگان در تامین مواد اولیه را در پوست گردو گذاشته است و در نهایت این وضعیت بخشی از تلاطم‌های ارزی موجود را زمینه‌ساز شده است.

▼ قصه همیشگی ارز خواری

بازار ارز مانند هر کالا و شاخصی تابع عرضه و تقاضا است. در طول سالیان متمادی نقدهای بسیاری به تخصیص ارز توسط بانک مرکزی وارد بوده و کارشناسان یکی از علل اصلی افزایش قیمت ارز در طول سال‌های اخیر را در پیامد سیاست‌های غلط تخصیص ارز توسط تصمیم‌گیران در ساختمان شیشه‌ای میرداماد دانسته‌اند. در آخرین نمونه، معاون ارزی بانک مرکزی روز پنجمشنبه اعلام کرد که طبق بررسی‌های انجام‌شده «حدود ۹۰۰ کارت بازرگانی اجاره‌ای» ثبت شده است که بیش از ۱۵ میلیارد دلار ارز را به چرخه رسمی برنگردانده‌اند. جالب اینجاست که این رقم به اندازه کل ارز تر جیحی ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی است که دولت در بودجه امسال برای کالاهای ضروری مردم اختصاص داده است. نکته وقتی جالب‌تر می‌شود که در ادامه این مقام مسئول می‌گوید: «۱۵۰ نفر از این افراد به‌تنهایی حدود ۶ میلیارد دلار تعهد ارزی دارند» که آدرس بسیاری از آن‌ها در روستاهای دورافتاده و شهرهای مرزی ثبت شده است. حال سوال اینجاست که چگونه و با چه سازوکاری، در این شرایط ویژه و بحرانی ارز، این رقم هنگفت بدون هیچ ضابطه و دقت نظری از چرخه ارزی و اقتصادی به تاراج رفته و با این بی‌مبالاتی‌ها چگونه می‌توان مانع از افزایش قیمت ارز در شرایطی شد که بین عرضه و تقاضا هیچ تناسب و سختی وجود ندارد. از اساس مسئولان بانک مرکزی و وزارت اقتصاد مشغول چه کاری هستند و برای چه چیزی حقوق می‌گیرند که از انجام وظیفه و در خصوص بدهی‌ترین وظایف حیطه کاری خود، عاجز هستند.

▼ ادعای تازه و عجیب در غیب‌شدگی منابع ارزی

مهمترین منبع تامین منابع ارزی در کشور ما، درآمدهای ارزی حاصل از فروش نفت است؛ آنچنان که هرگاه در این زمینه با مشکل و دست‌انداز روبه‌رو شده ایم، بلافاصله تاثیر مستقیم آن را در نوسانات بازار و افزایش قیمت ارز شاهد بوده‌ایم. حال اما گویا فراتر از بحث تحریم و فشار حداکثری، در روند تامین و انتقال منابع ارزی حاصل از فروش نفت با چالش‌های جدی روبه‌رو هستیم. در همین رابطه محمدمهدی نهبانندی، عضو هیئت‌مدیره واردکنندگان نهاده‌های دام و طیور ایران در گفت‌وگو با ایلنا، مدعی شده است: «دولت در بحث واردات کالاهای اساسی با کمبود از مواجه شده و علت این کمبود از این است که تراستی‌ها و صرافی‌های آمینی که از سوی وزارت نفت و بانک مرکزی انتخاب شدند، نفت کشور را فروخته‌اند و پول آن را تحویل نداده‌اند.» او مسئولیت مستقیم این امر را متوجه وزیر نفت و رئیس کل بانک مرکزی دانسته و گفته است که صرافی‌های آمین انتخاب‌شده توسط آنها طی این چند ماه اخیر، میلیاردها دلار پول نفت را به بهانه وجود تحریم بازنگردانند و با خالی خوانی و در قالب سوئیفت جعلی، میلیاردها دلار از منابع ارزی حاصل از فروش نفت به کشور بازنگشته است. ادعایی که البته با گذشت ۴۸ ساعت از زمان طرح آن هنوز توسط مقامات مسئول پاسخی به آن داده نشده و تکذیب نگردیده است. البته مشخص نیست در پشت پرده این فعل و انفعالات چه خبر است و تا چه حدی شایعه استعفای وزیر نفت (که توسط سخنگوی دولت تکذیب شد) می‌تواند با این موضوع مرتبط باشد، اما اینکه وزیر نفت خود پیرامون این شایعه سکوت کرده و در جلسه سه‌شنبه هیئت دولت به دلیل حضور در یک جلسه دیگر غایب بوده است، نشان می‌دهد فعل و انفعالاتی در پشت پرده در جریان است. به‌خصوص که وزیر نفت بارها تاکید کرده که فروش نفت روند مطلوب و مثبتی داشته و خود او نیز پیش از وزارت در پست مدیرعاملی شرکت نیکو، مسئول فروش نفت بوده و در این زمینه تخصص دارد و اینکه دچار کمبود منابع ارزی شده ایم، نمی‌تواند گزینه نامرتب باشد. این ادعای خالی‌فروشی و سوئیفت جعلی باشد.

▼ در نهایت...

قرائن و شواهد موجود که به‌سه‌مورد آن اشاره رفت، نشان می‌دهد که عدم‌واکنش ملموس و محسوس دولتمردان به تلاطم‌های اخیر ارزی نه از منظر بی‌توجهی و عدم حساسیت که به‌واسطه انباشت آثار و تبعات سیاست‌های اشتباه و بی‌مبالاتی‌هایی رقم خورده که عملاً دست متولیان امر را از به‌کارگیری تدابیر کنترلی و تثبیتی در بازار ارز محروم کرده است. اتخاذ سیاست‌های اشتباه چند ماه گذشته در بانک مرکزی، وزارت نفت و دولت، مثلث برمودایی ساخته که برون‌رفت از تلاطم ارزی اخیر را فراتر از تحریم و تهدید و تحدیدات خارجی سخت و طاقت‌فرسا کرده و یک بازنگری جدی و فوری در این زمینه را گریزناپذیر کرده است.

فعلان خصوصی



پشتیبانی از کریدور شمال – جنوب

بخش خصوصی آمادگی کامل برای پشتیبانی از فعالیت‌های لجستیکی راه گذر شمال - جنوب دارد. به گزارش ایسنا، مسعود دل‌مه، دبیرکل انجمن کشتیرانی و خدمات وابسته ایران گفت: تنها نسخه نجات‌بخش اقتصاد کشور دریا است و علی‌رغم اینکه توجهات زیادی در حوزه قانون صورت گرفته در حوزه اجرا توفیق چندانی نداشتیم، امیدواریم با حمایت‌های دولت بتوانیم آنها را اجرایی کنیم و مواهب اقتصادی شایسته را که از دریا می‌تواند سفره مردم را بزرگتر کند به ارمغان بیاوریم. او عنوان کرد: تحریم‌ها اگرچه هزینه‌های ما و مدت‌زمان دست‌یابی به برنامه‌ها را افزایش می‌دهد اما مانع اصلی نیست ولی گلوگاه‌هایی را برای ما ایجاد می‌کند که شرایط اقتصادی تشدید شود. تمام فعالیت‌های کشتیرانی ما در ۱۰ سال گذشته ذیل تحریم بوده و به تجارب خوبی در بی اثر کردن تحریم‌ها بهره‌مند هستیم؛ به همین منظور کالاهای به‌/از مقاصد مختلف به بنادر ایران به‌موقع به مقاصد خود می‌رسند و محدودیتی در این بخش وجود ندارد.

جریمه برای تولید کرین

رئیس انجمن انبوه‌سازان مسکن و ساختمان استان تهران با اشاره به جریمه چهار دلاری تولید هر مترمکعب کرین تا ۲۰۳۰، گفت: در همین راستا و جلوگیری از اعمال جریمه جهانی علیه کشورمان، تولید بتن سبز در دستور کار است. به گزارش ایرنا، ایرج رهبر گفت: بخشی از معضلات تولید کرین به‌ساخت و ساز و ساختمان‌ها باز می‌گردد و ما وظیفه داریم در جهت کنترل و کاهش تولید دی‌اکسیدکربن حرکت کنیم. استفاده از افزودنی‌های نوین، بهینه‌سازی طرح اختلاط، کاهش مصرف سیمان و کنترل علمی تولید نه‌تنها به کاهش کرین کمک می‌کند، بلکه به‌طور مستقیم به افزایش عملکرد لرنه سازه‌ها منجر می‌شود. او با بیان اینکه صنعت بتن امروز با چالش‌های جدی از جمله زلزله‌خیزی کشور و ضرورت ایمنی سازه‌ها و از سوی دیگر تغییرات اقلیمی بحران انرژی و الزامات زیست محیطی مواجه است، گفت: بر اساس آمارهای جهانی تولید سیمان و بتن سهم قابل توجهی در انتشار دی‌اکسیدکربن دارد و ایران نیز از این قاعده‌مستثنی نیست.

ادامه سر مقاله

ادامه سر مقاله

همین که مردم، حتی با سفره‌های ساده‌تر، همچنان دور هم می‌نشینند، شعر می‌خوانند و شادی می‌کنند، نشان می‌دهد سرمایه اجتماعی ایران هنوز زنده است فقط نیاز مند حمایت سرمایه‌های سیاسی و اقتصادی است. مناسبت‌های طبیعی و ملی، اگر به معنای واقعی و نه از روی اجبار، به رسمیت شناخته شوند و در تقابل با ارزش‌های دیگر معرفی نشوند، می‌توانند به نقاط اتکای سیاست عمومی و اجتماعی تبدیل شوند؛ نقاطی که از دل جامعه می‌آیند، نه این‌که از بالا تحمیل شوند. در این معنا، یلدا حامل نوعی امید مشروط است؛ امیدی نه‌بر پایه وعده، بلکه بر پایه امکان. امکان اصلاح، امکان ترمیم اعتماد و امکان گفت‌وگو. اما این امید زمانی پایدار می‌شود که سیاست نیز سهم خود را ببیند. جامعه‌ای که از آن انتظار صبر می‌رود، حق دارد نشانه‌هایی از تغییر ببیند. آیین‌ها می‌توانند شب را قابل تحمل کنند، اما طلوع و رانمی‌آفرینند. در نهایت، یلدا علاوه بر پیام، یک واقعیت اجتماعی است؛ واقعیتی که نشان می‌دهد جامعه ایران هنوز توان ایستادن، کنار هم نشستن و بازتولید حداقلی از معنا را دارد. این توان منبعی است که اگر نادیده گرفته شود، با مولفه‌های دیگر تقویت نشود. فرسوده خواهد شد. مناسبت‌های طبیعی و ملی نه ابزار تزئینی‌اند و نه صرفاً سنت‌هایی بی‌اثر. آنها ظرفیت‌هایی‌اند که می‌توانند اعتماد را تقویت یا تضعیف کنند، بسته به آنکه سیاست با آنها چگونه مواجه شود. جامعه‌ای که مدام به صبر فراخوانده می‌شود، حق دارد بداند این صبر به چه affقی منتهی می‌شود. یلدا یادآوری می‌کند که عبور از شب، نه با انکار تاریکی ممکن است و نه با امیدهای کلی و بی‌پشتوانه. آنچه شب را قابل تحمل و فردا را ممکن می‌کند، ترکیبی است از توان جامعه و مسئولیت‌پذیری سیاست. اگر این دو در تقابل دائمی باقی بمانند، آیین‌ها هم به مرور کارکرد خود را از دست می‌دهند؛ اما اگر حداقلی از اعتماد و عقلانیت بازسازی شود، همین مک‌ث‌های کوتاه می‌توانند به نقطه آغاز اصلاحات تدریجی بدل شوند.



شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت خزر (سهامی خاص)

فراخوان ارزیابی کیفی برای مناقصه عمومی

نوبت اول

شرکت نفت خزر (سهامی خاص) در نظر دارد فراخوان «تعمیرات اساسی و بروزرسانی سیستم ذخیره سازی، گردش، تصفیه و کنترل جامدات گل سکوی حفاری نیمه شناور ایران امیرکبیر» به شماره ۳۵۰۰۰۰۳۴۵۰۰۰۴۰۴۰۴/از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت اسناد تا ارایه پیشنهادات و گشایش پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

مواعد زمانی:

- ▶ **تاریخ انتشار فراخوان: ۱۴۰۴/۱۰/۰۲**
- ▶ **مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۴/۱۰/۰۷**
- ▶ **مهلت ارسال پاسخ فراخوان: ۱۴۰۴/۱۰/۲۲**

آدرس و تلفن تماس مناقصه‌گزار:
تهران- خیابان شهید سید حسن نصرالله- خیابان پنجم - پلاک ۲۰- امور حقوقی و پیمان‌ها
تلفن: ۰۲۱-۸۸۷۲۲۴۳۰

شناخ آگهی: ۲۰۷۴۲۲۲